

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 12. szám

2021. október 25

Hétfői zsúfoltság

A múlt hétfő megint kicsit zsúfoltan alakult, ennek ellenére sikeresnek értékelem. A reggel a szokásos videokonferenciával indult, ahol az Ügyvezetés és a középszervi vezetők kölcsönösen tájékoztatták egymást a mögöttük álló hét eseményeiről, és a kezdődő hét terveiről. Ezt követően tíz órakor a cargo helyi vezetőjével, Balogh Sándorral ültünk le, hogy áttekintsük néhány mutatószám alakulását, és megbeszéljük azokat a vezénylési problémákat, melyekkel tagjaink kerestek meg bennünket. Ehhez írásos anyagot is kértem, amit a megbeszélés előtt a résztvevők áttanulmányoztak: Hamzáné Jutka és Balogh Attila alapszervezeti titkáraink, valamint az ÜT elnöke, Zubály Bertalan.

Összehasonlítottuk a szabadságos órákat, a túlórákat valamint az állásidők alakulását szolgálati helyenként, és munkakörönként egyaránt. Az látszott, és a TÜK vezető is ebben erősített meg bennünket, alaptalanok azok a munkavállalói felvetések, hogy egyes munkakörök, illetve területek között nagy eltérés mutatkozna állásidő tekintetében. Ahol valóban nagyobb számok voltak, az a létszámhelyzet alakulás miatt fordult elő. A szabadságok kiadása részarányosan jónak mondható, a TÜK vezető szerint a 2021. évi szabadságokat tárgyévben ki fogják adni. A túlórák száma hálózati szinten a területünkön a legalacsonyabb, ami azt mutatja, hogy a létszámhiánnyal egyelőre nem küszködünk. Azonban ellentétben a pár hónappal ezelőtti egyeztetésen elhangzottakkal, mára változott az az álláspont, hogy kocsivizsgálói létszámmal nem lesznek gondjaink. Előre nem látott létszámfogyás miatt ez mára már megoldó látszik.

Az egyeztetés végén szóba került a szervezőkkel és a vonatkezelőkkel kapcsolatos vezénylési probléma is. Azokban a munkakörökben, ahol egyszemélyes szolgálat van, a kötelező órákból keletkező plusz órák kiadása véleményünk szerint gondot jelent. Információink szerint hiába vannak előre vezényelt rövidebb szolgálatok, a munkavállalók nem tudják azt igénybe venni, vagyis a munka elvégzése miatt nem tudnak hazamenni. Balogh Sándornak erről nem volt eddig tudomása, sőt a megkérdezett vezénylők közül sem jelezte ezt a problémát senki, akkor úgy tűnt, hogy a plusz órákat ezekben a munkakörökben mindenki le tudja csúsztatni. Ettől függetlenül kértük a munkáltatót, hogy a munka zavartalan elvégzése érdekében ne legyenek tizenkét óránál kevesebb időre előre vezénylések, amire ígéretet is kaptunk. Felvetettük a kocsivizsgálók átvezénylésének kifizetési problémáját is, amiről a TÜK vezető már múlt időben beszélt. Mint megtudtuk, egy helytelenül értelmezett engedélyeztetési folyamat miatt történt meg, hogy nem lettek kifizetve az átvezénylések az adott hónapban. Ezt a problémát orvosolta a munkáltató, a kifizetések megtörténtek.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,
E-mail: zhtk@vzs.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A nap másik fontos eseménye a Záhony-Port Zrt. alapszervezetének SZB ülése volt, ahová 14.00 órára vártak a kollégák. Persze, nemcsak engem, hanem a munkáltatót is, hogy megtudjuk, a cég jövőjéről terjedő pletykáknak milyen alapja van. De ne szaladjunk ennyire előre, mert egy fontos feladat is várt az SZB tagokra. Arról már korábban hírt adtunk, hogy a cégnél lejárt az Üzemi Tanács és a Munkavédelmi Bizottság mandátuma, így el kellett kezdeni az alapszervezetnek a jelöltállítását. Az SZB tagjai ennek érdekében megkeresték tagjainkat, és véleményeket kértek a jelöltek személyére. A jelölő munka még folyik, vagyis várja az SZB a javaslatokat.

Sajnos Gubik László vezérigazgató elfoglaltsága miatt nem tudta elfogadni Korbács Sándor SZB titkár meghívását, de annyi időt szakított, hogy az értekezlet után egy rövid megbeszélésen részt vett Sanyival és velem. A munkáltató részéről Konczné Erzsike humán vezető is jelen volt. Az első és legfontosabb kérdésünk a cég jövőjére vonatkozott, hiszen lassan mindenki eladásról-kiszervezésről pletykál, és valljuk be, a sarus hírekben szereplő eseményeknek mindig van valami alapjuk. Annál is inkább, hogy már több esemény is

arra utal, térségünkben komoly fejlesztéseket terveznek. Kérdésünk is erre irányult, hiszen arra voltunk kíváncsiak, hogy mi lesz a Záhony-Port Zrt. szerepe és helye ezekben a beruházásokban.

Gubik úr elmondta, hogy konkrét döntés nem született sem a cég eladásáról, sem kiszervezéséről. Azt azonban megerősítette, hogy a fejlesztéseket követően a záhonyi vasutasoknak lesz munkája, hiszen a mai munkaerőpiaci helyzetben a cég egyik legfontosabb tőkéje éppen a meglévő, közel háromszáz fős munkaerő. Ennek megtartása, fejlesztése döntő fontosságú a jövő szempontjából. Végezetül megállapodtunk a vezérigazgatóval, hogy amint érdemi információja lesz a Port jövőjéről, azonnal tájékoztatja szakszervezetünket.

Mire véget ért a hétfő, több kérdésben előreléphetünk, és ami a jövőt illeti, óvatos bizakodással nézünk elébe: rajtunk, vasutasokon és a Vasutasok Szakszervezetén senki jobb jövője nem múlik majd.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Egy politikus gondolatai

Már napok óta kész a beszéd, sőt egyszer el is próbálta, mint egy szónoklatot. Nem kezdő már, de most valamiért megint elgondolkodott a mondandóján. A nagy szavakkal rég megbékült, azok nélkül nincs ünneplés. A nagy tetteknek meg szerencsére végük, hiszen a nagy tettek már-már forradalmat jelentenének. Azt meg akar a fene, a végén úgy járnék, mint szegény Nagy Imre – gondolta, és még egyszer átfutotta a szöveget.

Volna ember még közöttünk is, aki lelkezés nélkül bebetonozna a hatalomért. Hát igen, Nagy Imre, Gimes Miklós, Maléter, meg a többiek. Úgy teszünk, mintha a nyomdokaikba akarnánk lépni, pedig hát dehogy. Valójában eszünk ágában sincs azt tenni, amit ők. Igaz, ők kommunisták voltak, mi meg nem. De akkor miért dicsőítjük őket? Hiszen alig van, amit megvalósítottunk abból, amit akartak. És amit az a sok pórul járt forradalmár akart. Jó, van többpártrendszer, de például nincs szocializmus.

Persze, többpártrendszerben úgysem működhetne, vagyis akkor már nem volna szocializmus. Legalábbis akkor nem, amikor nem a kommunisták győznek. Mostanában meg mindegy volt, ki nyeri a választásokat, úgyis kapitalizmus van és demokrácia. Vagyis a kapitalizmus, az biztos, de azért van egy kis demokrácia is – mondta csak úgy, magának, és kihúzott egy szót a papíron.

Akartak még valami munkás öngazgatást is – már csak az kéne. Persze, ha a munkástanácsok az elkötelezettjeim lennének, akkor még a dolgozói tulajdonnal sem volna nagy baj. Az olyasmivel mindig könnyebb, mint a tőkéssekkel meg a multikkal. Varsói Szerződés, hm, az már nincs, abból mi is kiléptünk, bár nekünk könnyebb volt,

mint Nagy Imrének. És elzavartuk az oroszokat is, ennek is mindenki örült. Na, de semlegesség? Az komolyan fel sem vetődött kilencvenben, azóta meg pláne nem. Pedig nem is lenne olyan rossz, hiszen akkor nem kéne annyi mindenre figyelni. Talán még az Unióval is könnyebben lehetnénk úgy, hogy kint is, meg bent is. Úgyis csak mindenbe bele akarnak szólni.

Volt egyáltalán forradalom ötvenhatban? Mert harcoltak mindenféle emberek, a Nemzeti Kormányban is ott volt mindenki, aki csak politizált, de az élen mégiscsak a kommunisták voltak. Legfeljebb ma azt mondanánk, reformkommunisták.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

De akkor mitől volt forradalom? Ráadásul csak Nagy Imre volt, akit ismertek, a vége felé talán elismertek az emberek, aki még az oroszok szemében is hiteles volt valameddig. Szóval hol a forradalom? Talán abban is van valami, amit Mindszenty mondott, hogy Nagy Imre a kommunista rendszer örököse.

Akkor most kit is ünnepelek? A sok áldozatot? Azokat, akik fegyvert is fogtak, mindenképpen, de néhányuk kivételével nem is tudom, mit akartak. Akikről meg tudom, azok közt alig akad, akit igazán vállalhatnék. No, meg hogy annyi féle-fajta ember ugyanazon célért? Sok itt a kérdés, több mint valaha is gondoltam volna. Még szerencse, hogy a választ mások sem tudják. Vagy nem mondják. De miért is mondanák?

Hiszen Nagy Imre igazi örököse valójában Kádár volt. Még akkor is, ha megölette őt. Tudta, hogy Nagy nem buta ember, úgy vélte, csak rosszul taktikázott. Kádár jól ismerte a gondolkodását, néhány dolgot meg is tett később, amit ő is tett volna. És itt bezárul a kör, idáig nem szabad eljutni.

Milyen is a sors. Kádár azon a napon halt meg, amelyiken felmentették Nagy Imrét. De jó, hogy kilencvenben senki nem akart forradalmat – mormogta a tükörnek, és lazított a nyakkendőjén.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

KÜLÖNBSÉG

Miért jobb az Alzheimer-kór, mint a Parkinson-kór?

– Inkább felejtsem el kifizetni a sört, mint hogy kilötyögtessem!

FELISMERÉS

Mama, Géza már nem szeret engem!

– Ezt honnan veszed?

– Tegnap azt mondta, hogy kezdek rád hasonlítani...

KÍVÁNCISISÁG

A tízéves fiút kérdezi a hároméves kishúga: hova megy a gólya, miután meghozta a gyereket?

– Visszabújik a papa nadrágjába.

Balogh Attila